

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

№ 11(80)

17

КВІТНЯ
1959 року
П'ЯТНИЦЯ
Ціна 15 коп.

**ПРАЦІВНИКИ НАРОДНОЇ ОСВІТИ! ПІДВИ-
ЩУЙТЕ ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ, БОРІТЬСЯ
ЗА ТІСНИЙ ЗВ'ЯЗОК ШКОЛИ З ЖИТТЯМ, З
ВИРОБНИЦТВОМ! ВИХОВУЙТЕ ПІДРОСТАЮ-
ЧЕ ПОКОЛІННЯ В ДУСІ ЛЮБОВІ ДО ПРАЦІ
І ВІДДАНОСТІ РАДЯНСЬКІЙ БАТЬКІВЩИНІ,
СПРАВІ КОМУНІЗМУ!**

(Із закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1959 року).

З В І Т М О Л О Д И Х НАУКОВЦІВ

Вчора розпочала свою роботу XV наукова студентська конференція нашого інституту. Це значна подія в житті науково-студентського товариства, в 20 гуртках якого працює понад 350 осіб.

З цікавими звітами прийшли до конференції починаючи з науковців гуртків історії КПРС, філософії, математичної логіки та обчислювальних машин, дефектології та психології, методики математики, російської та української мови, фізики та ін.

Понад 60 доповідей приготували гуртківці, які беруть участь у роботі секцій конференції.

Готуючись до конференції, керівництво НСТ подбало про поєднання в наукових доповідях теоретичних знань з практичною діяльністю. В роботі секції суспільних наук запрошено взяти участь члена бригади комуністичної праці заводу «Трансигнал» А. Васистого,

доповідь студентки II курсу мовно-літературного факультету Л. Недбайло присвячена праці молоді УРСР на будівництві нових шахт Донбасу, про нові форми соціалістичного змагання і про бригади комуністичної праці розповідала в своїй доповіді студентка IV курсу педфаку І. Двигун.

Секція фізики і методики фізики розглядає цікаві доповіді «Виготовлення та перевірка приладу для вимірювання термоелектрорушійної сили в напівпровідниках» (студ. В. Дудник), «Вивчення доцентрової і відцентрової сил в курсі фізики середньої школи» (студ. С. Кондюба) та ін. На засідання секції математики і методики математики представлені доповіді: «Застосування елементарної математики в галузі сільськогосподарства» (студ. І. Голик), «З досвіду керівництва

гуртком математики у старших класах Петропавлівсько-Борщівської середньої школи» (студ. В. Борова) та ін.

Серйозна і оригінальна робота студента V курсу мовно-літературного факультету Л. Грекова на тему: «Художньо-образовальні прийоми в роботі В. І. Леніна «Матеріалізм і емпіріокритицизм» як засіб боротьби проти ревізйонізму». На секції літератури та методики мови і літератури з змістовними дослідженнями виступають Н. Новицька («Фольклорна основа твору Лесі Українки «Лісова пісня»), Г. Крестовська («З досвіду роботи гуртка літератури в 52 середній школі м. Києва») та ін.

Працюють також секції педагогіки, психології, дефектології та співів і музики.

Сьогодні XV наукова студентська конференція продовжує свою роботу.

По сторінках студентських багатотиражок

З метою більш досконалого опанування іноземними мовами група студентів-пятикурсників филологічного факультету Житомирського педінституту ім. Ів. Франка звернулася до всіх студентів інституту з закликом читання газет і журналів, що виходять іноземними мовами.

Починати треба з легких адаптованих текстів, потім переходити до текстів, в яких широко вживаються інтернаціоналізми, і нарешті, до читання спеціальної літератури. Коли займатися цим щодня, систематично, за рік можна навчитися читати іноземною мовою без словника.

(«Студентська молодь», Житомирський педінститут).

У квітні цього року хореографічна студія Київського держ-

університету ім. Т. Г. Шевченка справлятиме день свого народження п'ятнадцятий раз. На честь ювілейної дати готується великий концерт, в якому візьмуть участь самодіяльні танцюристи трьох студентських колективів.

(«За радянські кадри», Київський університет).

З ініціативи комітету ВЛКСМ Московського держуніверситету ім. М. Ломоносова і редакції університетської багатотиражки готується документальна книга «Три літа на ціліні». Мовою документів, фотографій, нарисів, малюнків вона розповість про самовіддану працю студентів, аспірантів і співробітників МДУ на ціліні.

(«Московский университет»).

З кожным днем росте кількість комсомольців-активістів Київського технологічного інституту легкої промисловості, які подають заяви з проханням прийняти їх до лав народних дружинників. В інституті створено штаб по охороні громадського порядку в Печерському районі столиці.

(«Ленінський прапор», Київський технологічний інститут легкої промисловості).

Працюємо у співдружності

Рада науково-студентського товариства нашого інституту підтримує поштові зв'язки з 22 педагогічними інститутами нашої Батьківщини і педагогічними вузами країн народної демократії, які сприяють підвищенню якості наукової роботи наших студентів.

Та листуванням ми не обмежуємося. У минулому році делегація нашого НСТ взяла участь у роботі наукової конференції Вільнюського педагогічного інституту. На початку квітня цього року декілька членів НСТ їздили на науково-студентську конференцію у Мінський педагогічний інститут імені Горького.

15—16 квітня у нашому інституті відбулася конференція НСТ, на яку Рада запросила делегації всіх вузів, з якими вона підтримує зв'язки.

К. ЯНКОВСЬКИЙ,
член Ради НСТ.

ГІДНО ЗУСТРІНЕМО СВЯТО

Наближається свято Першотравня, свято міжнародної солідарності людей праці. Уже стало традицією зустрічати це свято трудовими подарунками. Якщо трудящі у капіталістичних країнах, де панує експлуатація і поневолення, відзначають це свято новим згуртуванням своїх сил у боротьбі проти капіталу, наш народ зустрічає своє свято весни перемогами на трудових фронтах Семиріччя.

На випускних курсах в інституті повним ходом ідуть зараз семестрові екзамени. Справою честі студентів-випускників є скласти екзамени на відмінно і добре. Це й буде їхнім подарунком святу.

Гаряча пора зараз у фізкультурників інституту. Вони готуються до фізкультурних змагань на честь свята. Понад вісімдесят чоловік візьмуть участь у першотравневому параді фізкультурників.

Важлива робота має бути проведена по оформленню інститутської колонії, яка разом з усіма трудящими міста демонструватиме свою відданість партії і Вітчизні.

Всюди кипить робота, кожен хоче якнайкраще відзначити свято. Гідно зустріти Першотравень — під таким лозунгом працює увесь колектив інституту.

Нове у правилах прийому до вузів

Міністерство вищої освіти СРСР затвердило нові правила прийому до вищих навчальних закладів.

У відповідності з законом про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР до вузів прийматимуться особи, які мають позитивні характеристики-рекомендації від партійних, профспілкових, комсомольських та інших громадських організацій, керівників промислових підприємств, установ та правлінь колгоспів. Це дасть змогу вчитися у вузах найдостойнішим юнакам і дівчатам, що вже виправдали себе на практичній роботі.

Переважне право на зарахування мають особи, характер роботи яких відповідає обраній спеціальності.

Згідно з новими правилами прийому вступні екзамени поділяються на профільюючі і не-профільюючі. При визначенні наслідків екзамينів у першу чер-

гу враховуватимуться оцінки з предметів, що відповідають профілеві обраної спеціальності.

Проведення екзаминів під девізом та збільшення кількості членів приймальної комісії забезпечить максимально об'єктивний підхід в оцінці знань вступників.

Як і в попередні роки, перевага надаватиметься учасникам Великої Вітчизняної війни та особам, що демобілізувалися з рядів Радянської Армії та Військово-Морського Флоту.

Розширена система заочної і вечірньої освіти дає можливість нашій молоді творчо поєднувати працю на виробництві з освітою у вищих навчальних закладах.

У нашому інституті розгорнуто роботу по підготовці до нового набору. Викладачі та студенти всіх факультетів побували на підприємствах та в колгоспах з виступами, в яких закликали молодь здобувати педагогічну освіту.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Московське спасибі!

Днями на адресу редакції надійшов лист від московських студентів, які висловлюють подяку студентам за теплу і щирю зустріч. Ось що вони пишуть:

«Сильні почуття важко висловити словами, і тому ми затрудняємося над тим, як передати сердечне спасибі за гостинний прийом. Ми висловлюємо щирю подяку за теплу зустріч нас на вокзалі, за ту увагу, яку проявили до нас київські студенти під час ознайомлення з незабутнім Києвом. Завдяки турботам студентів, зокрема Галини Ткаченко та Олега Семка ми побували в театрі, в Києво-Печерській лаврі, послушали оперу «Фауст», ознайомилися з чудовими місцями на Трухановому острові та відпочили на мальовничих берегах величного Дніпра. Запам'ятався також спортивний вечір студентів Києва у Жовтневому палаці культури.

Ніколи нам не забути солов'иний спів студенток з 88-ї кімнати в гуртожитку, які чарівно виконували для нас українські мелодії. З сумом ми залишали гостинне місто Київ.

Від усього серця прийміть ще раз наше московське спасибі!».

Багато цікавої роботи у студентів фізико-математичного ф-ту по вивченню нової дисципліни — креслення.

На фото: студенти Г. Резнік і Л. Борейко працюють у кабінеті креслення.

Остороны від життя академічних груп

XXI з'їзд КПРС вказав у своїх рішеннях на велику роль комсомолу у виконанні семирічного плану в усіх галузях державного, господарського, культурного будівництва. Ми знаємо, що такі відповідальні завдання потребують від кожного із нас дотримання трудової дисципліни.

На жаль, цього не можна сказати про деякі групи нашого мовно-літературного факультету, де занедбана комсомольська робота, відсутня дисципліна. Так, на IV курсі російського відділу студенти допускають пропуски лекцій, практичних занять. Студентка В. Малєва пропустила 10 квітня семінарські заняття з філософії, мотивуючи це своєю невідповідністю до них. Студентки Некрасова, Пашкова та інші пропускають практичні заняття з методики мови й літератури, виправдовуючи це навчальним перевантаженням. Погано поведуть себе на практичних заняттях з української мови студенти Дубенко, Іванчук, Венералова та інші. Студенти IV курсу не з'явилися в повному складі на своїй комсомольській зборі.

Як же реагує комсомольське бюро факультету на такі кричущі порушення комсомольського

статуту? Бюро стоїть осторожно від життя академічних груп. Жодного прогуляника не було закликано до порядку по комсомольській лінії, порушники трудової дисципліни не були піддані громадському осудженню; комсорт IV курсу російського відділу не є справжніми керівниками комсомольців своїх груп.

Партійне бюро факультету, обговоривши з активом порушення трудової дисципліни студентами IV курсу російського відділу, винесло розгорнуте рішення, спрямоване на покращення трудової дисципліни на факультеті, яке зобов'язує всіх комсомольців брати активну участь у проведенні політико-виховної роботи в інституті.

К. ПАВЛОВА,
О. КИРИЧЕНКО.
викладачі мовно-літературного факультету.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Не перший вже раз на сторінках нашої газети піддаються критиці комсомольці мовно-літературного факультету. Комсомольське бюро факультету залишається до цих сигналів глухим. Це, звичайно, дивно. Ще дивнішим є те, що мовчить і комітет ЛКСМУ.

СЕСІЯ НЕ ЗА ГОРАМИ

Чи потрібно говорити про те, що змістовні відповіді студентів на семінарах, практичних і лабораторних заняттях — основа успішної сесії.

Весняне сонечко, привітний теплий подих вітру, на очах розбухаючі бруньки дерев... та що й казати, прийшла пора весни, молодості.

Чи гармонує ця чудова пора року з трудовим життям наших студентів? Так.

Про це свідчить початок останньої сесії у випускників, семінари — у старшокурсників.

Найкраще склали перший екзамєн останньої сесії п'ятикурсники 2 групи спецвідділу, які мають 14 — «відмінно», 3 — «посередньо». У групах дошкільного відділу — 8 «відмінно» і 3 «посередньо». Добре склали екзамєн мовники з українського відділу.

Зовсім інша картина у першокурсників.

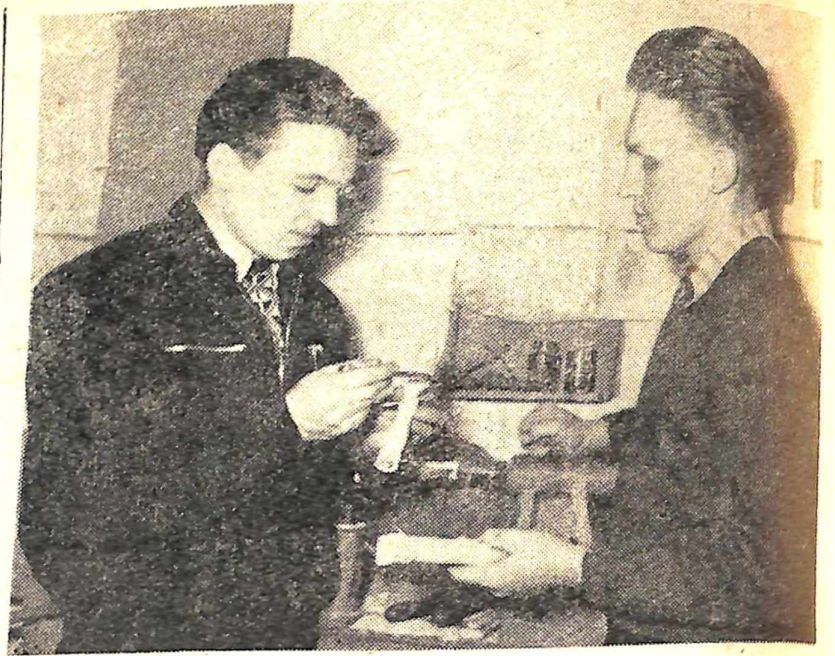
На семінарах на I курсі російського відділу можна почути «повні» відповіді, як от: «Спішив все законспектувати, а вивчити не встиг», «Заважає громадська робота», «Я не була в інституті» і подібні. Студент Володимиров систематично не відвідує семінарів з історії КПРС. Не бажать відповідати Драгуль, Куліш, Кравчук, Батівська, Костенко (2-га група).

Проведені на I курсі фізикоматематичного факультету контрольні роботи з матаналізу і математики показали, що студенти невдало розподілили свою енергію між навчанням і весною, в результаті чого 11, 12 фізична та 11, 12 математична групи мають по 8—9 «двійок».

У 21, 22 групах фізиків, на жаль, студенти Маковський, Прицкер, Лапик, Ніконенко, Лисенко, Павленко погано готуються до практичних і лабораторних занять з фізики.

Першокурсникам слід покомсомольському поставитися до завдань, які стоять перед ними.

М. АДАМЕНКО,
студентка педагогічного факультету.

При великій активності студентів проходять практичні заняття в інститутських майстернях.

На фото: студенти В. Малооголовець і М. Кириленко біля токарного верстату по обробці дерева.

Критика була правильною

Після надрукування в газеті «За педагогічні кадри» статті «Є над чим подумати», ми серйозно задумалися над станом навчання у нашій групі.

Багато питань, піднятих у цій статті, були вірними. Ми погоджуємося, що комсомольська робота в нашій групі не проходила. Зараз у нас є всього декілька студентів, які мають постійні доручення. А це веде до поганої успішності та дисципліни, бо не всі відчувають відповідальність перед товаришами, перед групою.

Ми не будемо називати імена відстаючих наших товаришів, бо віримо їм. На комсомольських зборах вони дали обіцянку з усією серйозністю ставитися до навчання.

Довго та гаряче ми сперечалися про дружбу та взаємодопомогу, про організацію навчання та відпочинку. Багато різних думок було висловлено студентами про організацію взаємодопомоги у навчанні.

Гостро було поставлено пи-

тання про відвідування студентами лекцій. Треба погодитися з тим, що в нашій групі було дуже багато пропущено лекцій без поважних причин.

А яке ми маємо право робити це? Адже кожна пропущена лекція — це ж біла пляма у наших знаннях. Як можна не цінувати ті умови, які створені нам для навчання, занять спортом та естетичного виховання?

У своїй групі ми вирішили організувати культпоходи в кіно, театри, музеї. Але не все підсилю зробити одній групі. Тому треба, щоб актив факультету серйозно подумав про естетичне виховання майбутніх учителів.

Мобілізуючи всі сили до навчання та правильну організацію свого відпочинку, ми зможемо добре вчитися і стати в майбутньому справжніми майстрами своєї справи.

Л. ЗІНЧЕНКО,
Л. ПІДТИЧЕНКО,
студенти I курсу фізикоматематичного факультету.

У майстернях інституту студенти-заочники під керівництвом майстра М. Придатка виготовляють наочні посібники з математики.

ПІСЛЯ ВІДВІДУВАННЯ ШКІЛ-ІНТЕРНАТІВ

З 1 по 15 квітня відбувалися виховна практика студентів III курсу українського відділу мовно-літературного факультету.

В школах-інтернатах наших студентів зустріли привітно, надали можливість ознайомитися з структурою школи й органічно вникнути в цікаве, різнобарвне, кипуче життя, що вирує в цих прекрасних виховних закладах.

Мені довелося бути присутньою на першій бесіді, яку провів старший вихователі школи-інтернату № 2 І. Ф. Жмиря з нашими студентами. Він ознайомив їх з режимом дня, особливостями роботи з дітьми, порекомендував їм деякі форми та методи роботи, специфічні для кожного класу. В бесіді він особливо наголошував на тому, що школа-інтернат — це дім кожної дитини, а вихователі заміняє їй батька й матір.

Після інструктажу ми всі пішли в зал, де збиралися діти на репетицію художньої самодіяльності. Мені доводилося бачити немало подібних репетицій, але ця, відверто кажучи, просто зворушила мене. Хлопчики й дівчатка старанно опрацьовували кожне па, по декілька разів по-

вторювали танці. Адже вони готувалися до міської олімпіади. Особливо цікаво було дивитися на танець «Гуцулка», що виконувався великою групою дітей. Відчувалося свідоме почуття відповідальності дітей за честь своєї школи перед громадськістю.

Вихователі школи-інтернату повинні вміти танцювати, співати або грати на якомусь музичному інструменті, а також володіти навичками організації художньої самодіяльності дітей, щоб із знанням справи керувати ними в цьому корисному й цікавому напрямку естетичного виховання підростаючого покоління.

В школу-інтернат № 3 я прийшла якраз тоді, коли йшла самопідготовка учнів.

Студенти-практиканти включилися в роботу вихователів, допомагали учням у розв'язанні складних питань з усіх предметів. Доводилося давати пояснення з історії чи географії, а йноді й математики, щоб допомогти учневі розв'язати задачу. Ось, саме на цьому етапі роботи, кожен студент-практикант відчував, що учитель, а особливо вихователі школи-інтернату, повинні бути ознайомленими з усі-

ма шкільними предметами і здатним відповісти на будь-яке запитання свого вихованця. Така підготовленість вихователя потрібна для виконання його безпосередніх обов'язків, а також сприятиме завоюванню великої поваги й авторитету серед учнів.

...Перерва. Учні виходять з класів у широкі, просторі коридори і йдуть на вечерю. Ось вишикувалися учні 5-б класу, з якими працюють студенти Т. Поліщук та М. Перевертайло. Вони вже повністю ввійшли в свою роль вихователів. Діти ставляться до них з повагою і довірою. Треба відзначити, що учні школи-інтернату № 3 дуже «енергійно» поведуть себе на перервах: бігають, вистрибують і навіть борюються. Вихователі раз-у-раз їх стримують.

У підході до поведінки учня в коридорі під час перерви потрібна якась «золота середина». Не можна допускати, щоб діти бешкетували, але, на мою думку, не слід примушувати їх чинити проходжуватися по коридору. Адже дитячий організм потребує якоїсь розрядки після нерухомого сидіння в класі. В умовах школи-інтернату № 3, де кожен коридор має розмір залу, можна на перервах проводити навіть організовані жваві ігри, під час яких діти могли б дати вихід своїй енергії.

Мій «рейд» в школу-інтернат № 1 супроводжувався несприятливими метеорологічними умо-

вами — дощем, що в Святошині перейшов у досить сильний снігопад. До школи я прийшла, наскрізь промокла з забрудненими черевиками. Підходячи до дверей, я згадала мої минулі відвідини цієї школи й з жахом подумала про те, як я буду ходити по блискучій паркетній підлозі з таким брудним взуттям.

Відчиняю двері й бачу, що за столиком сидить дівчина років 12—13, а біля дверей покладено багато простилок та щіток для витирання ніг. Звичайно, кожен, хто проходить під уважним поглядом цієї дівчинки, старанно витре ноги. Учні ж 6-го класу разом з своїми новими вихователями, студентами-практикантами — П. Рябокін та З. Вовк, вже готувалися до прибирання нижнього коридору: незважаючи на непогоду, підлога повинна блищати, як завжди!

...Вже я закінчувала свою бесіду з студентами, коли в учительську зайшла маленька дівчинка. Ввічливо привітавшись, вона простягла мені мою мокрі рукавички: «Це, мабуть, Ви забули їх у вестибюлі?» — і, поклавши їх переді мною на стіл, швидко вийшла в коридор...

Можливо, ці маленькі штрихи, помічені мною за короткий проміжок часу, не можуть повністю охарактеризувати всю багатогранність виховної роботи, проведеної з дітьми в школі-ін-

тернаті № 1, але вони першими впали в око й порадували тим, що педагогічні традиції нашого видатного педагога А. С. Манаренка творчо розвиваються, набувають нових форм у роботі шкіл-інтернатів. Адже саме з таких маленьких, здавалося б, незначних рис, прищеплених дитині змалку, формується свідоме ставлення до праці, повага до товаришів, комуністичний світогляд.

І знову думка повертається до тих, хто сидить зі мною за столом в учительській: В. Табасв, М. Мельник, А. Фастівець, П. Рябокін, З. Вовк, Е. Ковальська та інші. Це вам, друзі, батьки й матері вручають своїх дітей, щоб ви виховали їх гідними членами й будівниками комуністичного суспільства.

А щоб виховувати інших, необхідно самим мати прекрасні риси: наполегливість у праці, майстерність, активне й творче ставлення до життя, чесність, людяність. Ви повинні бути прикладом для своїх вихованців.

Готуватися до високого і благородного обов'язку творців людської особистості необхідно не лише на заняттях в інституті та під час педагогічної практики, але й у повсякденному особистому житті.

З. АБОЛІХІНА,
викладач кафедри
навчального кіно.

Цей маршрут добре знайомий агіткульбригаді мовно-літературного факультету, яка нерідко виїжджає з концертами до підшефного колгоспу — в село Тарасівку. Побувають вони там і в суботній вечір 18 квітня.

Небагато часу пройшло з того дня, коли студенти мовно-літературного факультету виступали з концертом перед трудівниками колгоспу «Україна». Це було 21 березня. В цей день у клубі проходило засідання бригадирів об'єднаних колгоспів. Після засідання, рівно о 8 год. вечора, розпочався концерт. У ролі дотепного конференсьє виступала Людмила Іванова — з другого курсу російського відділу. Чудову гру на баяні студента 1 курсу Пескова змінило українська народна пісня «Якби мені не тиночки», яку вміло виконує Віталій Токарчук. Та ось у залі лунає веселий сміх, — це студентка п'ятого курсу Зіна Бас читає оповідання Нечуя-Левицького про бабу Палажку і бабу Параску. По-справжньому захопив слухачів Василь Галух, який чудово проспівав декілька народних українських пісень. Майже всім студентам, що виступали з музичними номерами, майстерно акомпанував «штатний» баяніст мовно-літературного факультету Я. Міндак.

Треба, однак, сказати, що концерт пройшов у співдружності з педагогічним факультетом, який збагатив бригаду літературів Ігорем Толстихіним. Його пантоміми викликали бурхливі оплески глядачів.

Добре пройшов виступ наших студентів. Колгоспники були дуже задоволені. А тому і у «артистів» настрої були чудові — з веселими піснями поверталися вони додому.

Та не все гаразд було в організації концерту. Глядачі не знали, наприклад, що дует М. Лиходід та Л. Фалінська (IV курс українського відділу) — це рештки секстету. Останні чотири члени цього вокального ансамблю на концерт не поїхали.

Не поїхали на концерт і студенти Сташкевич, Юцевич, Комак, Скрипниченко, Куліш.

Хочеться, щоб ці члени агіткульбригади усвідомили, що найрізноманітніші форми зв'язку з народом (а концерти самодіяльності є однією із ефективних форм зв'язку) виховують майбутнього педагога — вихователя, якому неодмінно доведеться працювати з масами.

Думається, що 18 квітня бригада виїде у повному складі по маршруту КДПІ — Тарасівка.

(Наш кор.)

Після тяжкої і тривалої хвороби обірвалося життя відомого спеціаліста в галузі психіатрії та дефектології доктора медичних наук, професора кафедри спеціалізації нашого інституту, члена КПРС Мусія Марковича Перельмута.

М. М. Перельмута народився 26 січня 1896 року в м. Бердичеві в сім'ї службовця.

У 1916 році він розпочав навчання в Петербурзькому психоневрологічному інституті. Тяжкі роки першої світової, а потім громадянської війни не дали йому можливості закінчити навчання в Петербурзі. Згодом він продовжує навчання в Києві, а в 1923 році закінчує вищу освіту на медичному факультеті І Московського університету.

Будучи студентом психоневрологічного інституту, Мусій Маркович розпочав наукову роботу в лабораторії академіка В. М. Бехтерева.

З 1924 до 1941 року він завідує клінікою в Київській психоневрологічній лікарні, з 1931 року до останніх днів працював викладачем психопатології на дефектологічному відділі нашого інституту.

У 1937 році Мусій Маркович захистив кандидатську дисертацію на тему «Про пізні сифілітичні психози», а в 1940 році — докторську дисертацію

на тему: «Про психопатологічні форми розумової відсталості. зміни при деяких ендокринних захворюваннях». Перу професора Перельмута належить більше 30 наукових праць з питань психіатрії та дефектології.

Будучи висококваліфікованим психіатром, Мусій Маркович все

своє життя віддав вихованню педагогів-дефектологів. Талановитий, яскравий виклад матеріалу завжди чарував слухачів, збуджував у них інтерес до проблем аномального дитинства і породжував бажання зробити якнайбільше в справі навчання і виховання цих дітей.

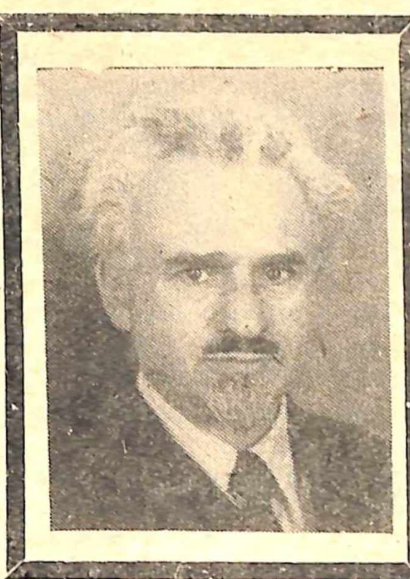
Великий клінічний досвід у цій галузі робив дуже переконливими твердження проф. Перельмута щодо можливостей розвитку аномальних дітей. На змістовних практичних заняттях він навчав своїх вихованців мистецтву тонкого аналізу та диференціювання різних форм розумової відсталості. Буквально до останніх днів своєї роботи Мусій Маркович підтримував живий зв'язок з учителями-практиками. В його порадах дефектологи завжди знаходили цінні вказівки щодо поліпшення навчально-виховної роботи в спеціальних школах.

Співробітники інституту знають Мусія Марковича не лише як наставника і вихователя, але і як надзвичайно чуйну, товариську, гуманну людину, яка щиро і уважно ставилася до своїх колег і учнів. Особливо уважно і любовно він відносився до молоді. Його завжди можна було бачити на репетиціях художньої самодіяльності студентів педагогічного факультету, якій він віддавав багато часу і енергії. На вечорах відпочинку він був серед студентів, беручи активну участь у розвагах, танцях, піснях. Надзвичайна скромність, чистота — характерні і постійні риси характеру Мусія Марковича.

Він завжди охоче ділився своїми неабиякими знаннями в галузі дефектології та великим практичним досвідом з своїми товаришами по роботі. Для молодих викладачів-дефектологів він був не лише хорошим товаришем і другом, але й незмінним порадиником і консультантом.

Світла пам'ять про нього збережеться назавжди в серцях всіх, хто його знав, з ким він працював і кого вчив.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

своє життя віддав вихованню педагогів-дефектологів. Талановитий, яскравий виклад матеріалу завжди чарував слухачів, збуджував у них інтерес до проблем аномального дитинства і породжував бажання зробити якнайбільше в справі навчання і виховання цих дітей.

Великий клінічний досвід у цій галузі робив дуже переконливими твердження проф. Перельмута щодо можливостей розвитку аномальних дітей.

На змістовних практичних заняттях він навчав своїх вихованців мистецтву тонкого аналізу та диференціювання різних

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

Павленко пообіцяв виправитися

У нашій газеті від 25 березня 1959 р. було вміщено матеріал про негідний вчинок студента II курсу фізико-математичного факультету В. Павленка.

28 березня комітет комсомолу розглянув персональну справу цього комсомольця, який займався підбрюхою документів, обманом держави і своїх товаришів.

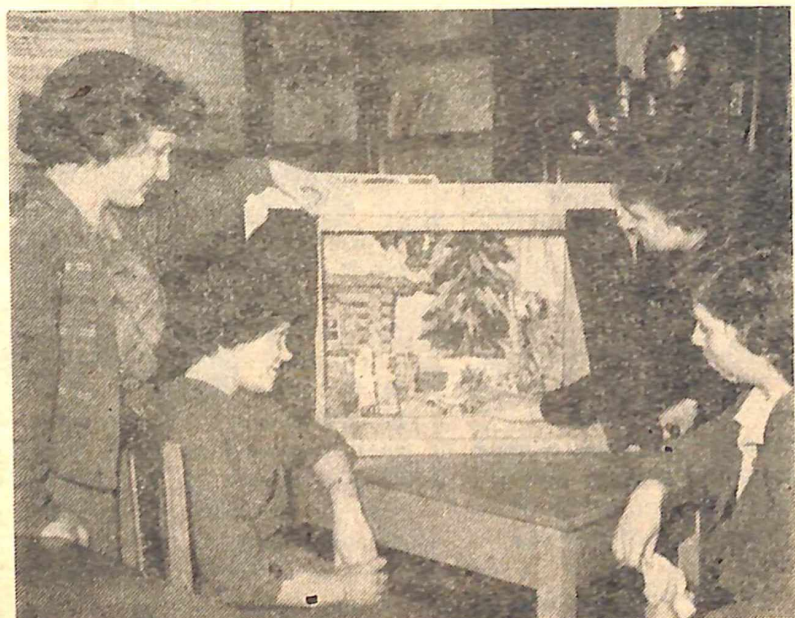
В. Павленко прийшов у наш інститут із шкільної лави, і йому здалося, що все дається просто, легко, без усяких зусиль. Несерйозне ставлення до навчання привело до того, що він погано склав екзамени. Цей новоявлений Остап Бендер вирішив одержати стипендію шля-

хом обману. У довідці про сімейний стан, він виправив суму зарплати батька, зменшивши її разів у 5.

Чи подумав Павленко, коли брав ручку для підбрюхою документа, що він цим вчинком ганьбить своїх батьків-учителів і себе — майбутнього вчителя.

Рішення бюро фізико-математичного факультету — винести сувору догану з занесенням в особову справу — було цілком вірним. На засіданні комітету комсомолу Павленко цілком визнав себе винним і дав слово, що буде гідним звання комсомольця.

Л. ГИРЕНКО,
член комітету ЛКСМУ.

Студентки II курсу дошкільного відділу Л. Форманюк, А. Богуш, Л. Артемчук, А. Васильчук за переглядом п'єси лялькового театру.

БЕСІДИ НА АНТИРЕЛІГІЙНІ ТЕМИ

Чим шкідливе релігійне сектантство?

Нерідко запитують: невже й справді шкідлива сектантська релігія? Адже сектанти, наприклад, євангельські християни-баптисти, проповідують «любов до ближнього», навіть демонструють «братство» у своїх общинах, засуджують пияцтво, куріння, закликають віруючих боротися за мир тощо. Самі сектанти нерідко заявляють, що їх ідеологія і мораль є нібито «істинно комуністичною».

Не будемо повертатися до тих часів, коли сектанти і їх керівники вели підривну роботу проти радянської влади, проти колективізації сільського господарства. Ця сторона їх ганебної діяльності добре відома трудящим нашої країни.

Зараз більшість сектантських організацій лояльно ставиться до радянської влади. А щоб посилити свій вплив на маси, вони часто виступають з досить патріотичними закликами, наприклад, закликом трудитися.

З точки зору ідеології і моралі всі сектантські общини в тій чи іншій мірі реакційні. Як і всяка релігія, сектантство відвертає людину від реального світу і уводить її у світ містики. Наприклад, євангельські християни-баптисти у своєму журналі «Братський вестник» і в усних проповідях закликають трудитися. Але все це подається на містичний лад. Вони говорять, що «по суті всякий справжній труд релігійний...»

Пияцтво і куріння вони засуджують, але не показують його фізіологічної шкідливості для організму. Єдиною причиною, чому не можна курити, вони вважають те, що в «святотому писмі» не сказано, щоб курив Христос.

У наш час сектанти навчилися швидко міняти тактику, щоб пристосовуватися до нових обставин, зберігаючи, звичайно,

основні свої догмати недоторканими. Так, радянські люди борються за економію і бережливість. Сектантські проповідники теж закликають до цього. Але як? Вони кажуть, що Христос — великий учитель економії та бережливості, але він проти скупості і користолобства, марнотратства і розкидання. Інакше кажучи, ми повинні економити не тому, що це приведе до росту виробництва, поліпшення умов життя, а тому, що так «заповів Христос».

Сектантська релігія є замкнутою, а значить, ще більш містичною і фантастичною, ніж православна. Для вступу в секту встановлюється спеціальний підготовчий стаж, коли віруючого «перевіряють, наскільки він придатний нести службу божу». Останнім часом у нашій республіці сектанти особливу орієнтацію беруть на молодь. Для цього вони встановили більш тривалий строк перевірки молодих «братів» у вірі; вироблені суцільно індивідуальні методи християнської обробки юнаків і дівчат і навернення їх у релігію.

Сектанти, залучаючи у свої общини молодих людей, прагнуть відірвати їх від активної участі в громадському житті свого колективу, де вони працюють чи вчать.

Дівчатам і хлопцям, які вхо-

дять до сектантської общини, не рекомендується одружуватися з іновірцями. На цій основі буває немало моральних травм.

Є секти, в яких практикується бузувірське відправлення культу, несумісне з людською гідністю. Такі секти заборонені радянським законодавством, оскільки їх обряди грубо суперечать нормам комуністичної моралі. Кілька років тому в Корецькому районі, Ровенської області, в секту п'ятидесятників була втягнута учениця 9 класу. Під впливом фанатичної проповіді пресвітера і відправлення культу вона збожеволіла. Пресвітер, злякавшись своїх «праведних» дій, утік в сусідній район. Матері довелося відвезти дочку до обласної лікарні, де лише після трьох місяців лікування дівчина повернулася до нормального життя.

Слід сказати, що навіть проповідуючи моральні норми, сектанти надають їм містичного, віросповідного забарвлення.

Отже, сектанту вбивається в голову, що поважати батьків і старших, не вбивати, не красти і т. д. потрібно не тому, що таке поведіння відповідає гуманності і виробленому тисячолітньому практичному досвіду співжиття людей, а нібито тому, що порушувати ці «заповіді божі є великим гріхом». Сектантська, як і інші релігії, виховують у віруючих зневажання до їх людської гідності почуття раба божого. Ось чому сектантська ідеологія і мораль шкідливі.

Успішне подолання їх, вивільнення тих трудящих, які покищо знаходяться в лещатах лицемірної сектантської проповіді — це насущне і невідкладне завдання у галузі комуністичного виховання трудящих.

В. ВОЙТКО.

Льон засинів біля гаю,
Вийшла я в поле одна,
Синії очі згадала,
Весну... Відквітла весна.
Льон засинів біля гаю.
Гляну на небо: далеке,
Синь і безмежність ясна.
Чому ж на серці нелегко?
Весно?! Відквітла весна...
Льон засинів біля гаю...
І. МАКАРЧУК.

КУБОК знову на фізико-математичному

муть спортивну честь свого факультетського колективу. Спортсмени не даремно кажуть, що без болельників і спорту не було б. Та й справді, хіба були б такими цікавими змагання, коли б не чути постійно ось таких викриків: «Олю, Олю, не відставай!», «Ваню! Не дрібни, ширше крок!», «Митька, дорогий, ще хоч півсекунди на жени!».

Хоч організація естафети була недостатньою, але слід віддати належне студентам, які, не шкодуючи сил, бігали і показали непогані результати.

Естафета мала виявити не лише переможців по бігу. У спорті неабияке значення має масовість. По масовості на перше місце вийшов фізико-математичний факультет. Йому доставили кубок — приз газети. Володарем цього кубка фізкультурники фізико-математичного факультету були і в минулому році.

Добре показали себе жіночі команди цього факультету. Вони виступали злагоджено, організовано.

Команда жінок фізкультури серед жіночих колективів завоювала перше місце і цим немало сприяла утриманню кубка на факультеті. Заслуга спортсменок фізкультури у цьому знаменніша, що команди хлопців виступали не зовсім вдало.

Жіночу команду фізико-математичного факультету нагороджено передплатаю на газету на рік. Це такі товариші: Висоцька, Харченко, Скоробогатько, Сибало, Чуприна, Білоус.

Гарних показників домоглася команда хлопців педагогічного факультету. Вона завоювала командну першість серед чоловіків. Учасникам команди також надано річну передплату газети. Це студенти: Бойко, Пенченко, Михалко, Фесенко, А. Косенко, І. Косенко.

Слабо виступили команди мовно-літературного факультету. Жодна з них не вийшла на перше місце. Над цим варто задуматися викладачам фізкультури факультету, а також деканатові і громадським організаціям. Як загальний недолік в організації естафети слід відзначити те, що команди були

виведені на змагання зовсім без попереднього тренування. Це ненормальне явище. Кафедри фізкультури надалі не слід допускати такого. Успіхи всіх фізкультурних і спортивних змагань вирішує наполеглива і старанна підготовка, якої в даному випадку не було.

Крім того, прагнучи виставити побільше людей, деякі викладачі фізкультури виставили на змагання студентів, які ніколи не бігали на таку велику дистанцію, як 500 метрів для дівчат і 1000 метрів для чоловіків.

І все ж, незважаючи на всі ці недоліки, естафета пройшла на належному спортивному рівні. Багато студентів проявили справжній «патріотизм», уболюючи за свій факультетський спортивний колектив. Так, коли під час бігу в однієї студентки загубився тапочок, вона не випала з гри, а продовжувала бігти боса і виграла час. Не сприяла естафеті і погода. Ішов періодичний сніг, іноді він переходив у сльоту. Але спортсмени показали непогану загартованість і витримку.

Ю. БИКОВЦЕВ.

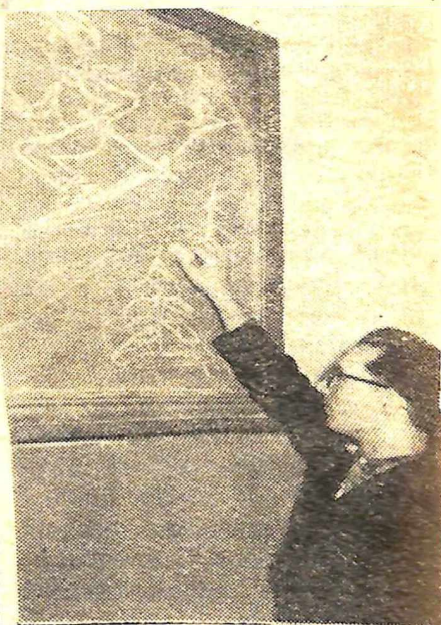
Концерт дають піонери

Ввечері 11 квітня до нашого інституту завітало багато піонерів. Коридори та зал заповнили школярі в яскравих національних костюмах. Збуджені, веселі й гомінкі піонери Сталінського району прийшли до своїх майбутніх вихователів із звітним концертом.

7 година вечора. Крім маленьких «артистів», в інституті можна було побачити чергових комсомольців та студентів п'ятого курсу літературного факультету (український відділ). Яка причина, що студенти фізико-математичного факультету не з'явилися на звітний концерт школярів? Вони часто забувають, що потрібно готувати себе не тільки прекрасними математиками, а й бути чудовими інженерами дитячих сердець. Дуже мало прийшло студентів з російського та педагогічного факультетів. Інші, мабуть, вирішили зайвим прийти на звітний концерт. А бажано було б, щоб усі студенти послухали у чудовому виконанні на баянах сольні номери, гру духового оркестру, подивились танці «Тарантелла», «Бульба» та ін.

Батьки та всі присутні у залі з задоволенням прослухали звіт майбутніх талантів.

Л. СИДОРСЬКА,
студентка II курсу педагогічного факультету.

Студент I курсу фізико-математичного факультету А. Дзюк за підготовкою чергового номера сатиричної газети «Іжак».

Фото М. Шуряка.

ФЕЙЛЕТОН

„З О Л О Т О“

В Києве золота много.
(В. Гатаєв)

Початкуючи поет, а сказав — наче в око вліпив! Щира ж правда.

Золоті куполи Софії, Золоті ворота, золоті руки киян, золоті коси яснооких киянок, «золотая молодежь»... Вибачте, це вже, мабуть, не те...

Золотий час — юнацькі літа. «Золотая молодежь» — це вже як серед білого дня: не все золото, що блищить. Про такий фальшивий блиск сказав уже більш досвідченіший поет:

Вночі, в болоті, заблищало.
Максим узрів — туди біжить.
— То, — каже, — золото!

Аж зрить:
Трухляве дерево на купині
лежало.

— Чи ж мало золота на світі
так блищить?

Цсс... Цить...

Невідомо, чому поет побоявся сказати, як ото початкуєчий — прямо, а дипломатично цикнув, мовляв, змовчимо. А воно, оте трухляве дерево, буває блищить золотом не тільки серед болота і вночі, а, хочете вірте, хочете — ні, прямо посеред столиці і прямо серед білого дня. Ще точніше, де можна побачити такий ілюзорний блиск, так це в педагогічному інституті. Ото як глянеш прямо в очі тому «золоту», воно змирить тебе зверху донизу, губи петьською і:

— Уйди, ничтожество!
Я — золото: у мене золота медаль за 10 класів.

Спишеш той вираз з лиця, проковтнеш мовчки «ничтожество», а тоді й думаєш: «Яка шана, така й честь» — та на зуб це золото. А воно... фальшивка, низькопробна фальшивка, черепок, ска-

жемо прямо — алхімія. Тільки і цінності, що блищить.

Але вже цікавість як візьме, тоді прощай спокій. У лабораторію те золото і на аналіз!

Перший висновок з проведеного аналізу, що цей метал далеко не благородний і що за золотими медалями далеко не золоті справи.

Другий висновок настирливо змушує визнати, що піддослідне «золото» добувається переважно в учительському середовищі.

Виявляється, що добування такого золота алхімічними махінаціями не кожному під силу. Для цього треба бути учителем — раз, в «курсі дела», як це роблять інші — два, добре знати діалектику, що все перебуває у взаємозв'язках, точніше у зв'язках — три; і найголовніше — це треба мати для когось добувати. Себто кінцею необхідна донька-десятикласниця або синок-десятикласник. Коли одна з умов не дотримується — «тайнство метаморфози» не відбувається.

Третій висновок... третій висновок хай роблять ті, кому слід робити висновки.

А тепер за товаришем Фактом виправимось... (про перші курси говорити рано, про старші вже незручно) на III курс, в другу групу українського відділу. Група, як група: 25 студентів і студенток уже третій рік розгадують педагогічні секрети. Була ще одна студентка Ніла Міщенко, але коли роздивились, що вона не може розгадати, навіть, де які букви писати, вирішили, що інші секрети їй не під силу. Нема тепер в педінституті ні Ніли М., ні її золотої медалі. Хай легко згадається їй на Пол-

тавщині, куди вона подалася «на удосконалення». Пішла прахом вся батьківська алхімія, а вони ж стратили стільки учительської енергії. У-у! Невдячне дитя!..

Не будемо довго говорити про тих, що удосконалюються десь, коли в цій же групі Ангеліна Фастівець і сьогодні розгадує педагогічні секрети. Теж з Полтавщини. Знаєте, в Є. Гребінки:

Хто знає Оржицю? а нуте,
обзивайтесь!
Усі мовчать. Гай-гай, які
шолопаї!

Вона в Сулу тече у нашій
стороні.

Так ото там, де жив по тій річці «панства чортів тиск», у Кандибівській середній школі в 1955 році одержала золоту медаль Ангеліна Фастівець. Хотілося татові, щоб донька математиком була. Недаром же він стільки сам трудився на ниві педагогічній, але математика доньці здалась дуже сухою і нудною, і вирішила вона себе посвятити літературі.

Знають, мабуть, тільки стіни Кандибівської середньої школи, як може одержати золоту медаль велике ледащо, пусте, нездатне до навчання, ні до спорту, ні до громадської роботи.

— Як? Про мене в фейлетоні? «Чуш», — скаже своєлюбиме Фастівець, — я встигаю...

Ні, перебиватися з трійки на трійку, повна бездіяльність — замало для медальки.

— І що, — скажете ви, — таких на Полтавщині медальків дають?

Тамара Соцька, з цієї ж групи, цю думку відразу спростовує.

— Золоту медаль маю? — Маю. Батьки учителі? — Так. З семестру в семестр, як не трійку, то двійку маю? — Маю. А медаль золоту одержувала в Хмельницькій області.

І це стільки «золота» лише в одній групі...

Як добре, що тепер більше переваги надають золотим рукам виробничників.

Кажуть, що колись із золота робитимуть «загальні місця». Із золота Н. Міщенко, А. Фастівець, Т. Соцької такі установи можна робити уже зараз.

А уявіть собі скільки в нашому інституті факультетів, відділів на них, груп, та по 5 курсів, та в кожній групі є Міщенко, Фастівець і Соцька?

Чи ж мало золота тоді в нас так блищить?

Цсс... Цить...

ВАСИЛЬ ЯР.

Як живе природа у квітні

Ласкаво гріє весняне сонечко. Назустріч йому тягнеться молода травичка, розкривається ніжні пелюстки квіток. Швидко пробуджується життя природи після зимового спокою. На гілках дерев бубнявють бруньки. Твердий панцир, що захищає їх зимою від вітру і морозу, стає тісним, лопається і випускає на свободу ніжно-зелене листячко. Але ще до того зацвітають черемха і бузок, з'являються інші квіти.

Луки вкриваються золотистими смугами квітів калужниць. У лісі над поруділими голками сосни привітно підіймаються великі лілові квіти сну. Над весняними квітами в'ються бджілки, збираючи свій перший взяток. Повилітали з своїх зимових схованок ящірки, вуки та отруйні гадюки. Над долиною

Дніпра летять на північ качки. На безкраїх колгоспних ланах ідуть весняні польові роботи. Сіють соняшник, цукрові буряки, кукурудзу. Починається садіння картоплі. Після перших теплих весняних дощів з'являються дружні сходи ярих хлібів. Рясним цвітом вкриваються садки.

Редактор В. ВОЙТКО.

У п'ятницю, 17-го квітня, о 20 годині, в приміщенні гуртожитку № 1 (вул. Освітній, № 6) відбудеться лекція лікаря Хорошої на тему «ПІЄНА ЖІНКИ ТА ДІВЧИН».